

om, at EU er det der samarbejde mellem selvstændige stater; det er det jo helt klart ikke, når ikke engang hvert land har en kommissær.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Selvfølgelig er EU et samarbejde mellem selvstændige stater, og for at en ny traktat kan træde i kraft og være gældende, skal den ratificeres af hvert enkelt land. Det kræver enstemmighed, og derfor kan et land selvfølgelig også sige: Det her vil vi ikke være med til. Og så kan traktaten ikke blive til noget.

Men i alt samarbejde, hvad enten vi taler om Folketinget, eller vi taler om internationalt samarbejde som f.eks. EU, foretager man jo nogle samlede afvejninger af: Hvor hårdt skal man stå på de enkelte ting? Er det samlede resultat, der kommer ud af det, tilfredsstillende, selv om der også vil være noget imellem, man ikke er så tilfreds med? Sådan er det jo i alt samarbejde. Man kan jo ikke altid fuldstændig få sin egen vilje. Det må hr. Søren Søndergaard også erkende.

Derfor kan jeg ikke komme det nærmere nu end at gentage, at regeringen arbejder for, at hvert land også efter 2014 har en kommissær. Vi må bare erkende, at der efterhånden ikke er ret mange, der mener det samme, som vi gør, og det gør det selvfølgelig vanskeligt. Men nu forhandler vi, og så må vi se, hvad slutresultatet bliver, og så foretager vi en bedømmelse ud fra en helhedsbetragtning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4061

4) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Har regeringen nogen politisk smertegrænse med hensyn til EU-indgreb i det danske samfund, og i bekræftende fald vil statsministeren så garantere, at Kommissionens aktuelle forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM(2004)2) og utvetydige henstilling om afskaffelse af efterlønnen ikke vil blive accepteret, så længe det betyder indgreb i danske lønmodtageres faglige og sociale rettigheder?«

Søren Søndergaard (EL):

Den Kommission, som vi altså kan forstå at statsministeren ikke synes det er afgørende vigtigt at Danmark og andre lande fortsat kan udpege en kommissær til, er jo kommet med et for-

slag til et såkaldt tjenesteydelsesdirektiv, som indebærer, at der kan komme folk fra andre lande til f.eks. Danmark, og dér kan de så arbejde, uden at fagforeningerne må gøre noget for at kræve en dansk overenskomst; de kan arbejde, uden at myndighederne må kræve dansk lovgivning overholdt, f.eks. arbejdsmiljøloven; de kan være her, uden at de er forpligtede til at have en repræsentation i Danmark, eller gemme deres papirer, og det vil sige, at det er umuligt at finde ud af, om de overhovedet overholder deres hjemlands overenskomst, arbejdsforhold, love og regler. Og forbrugere, der bliver udsat for de her serviceydelser, vil ikke reelt have nogen mulighed for at klage nogen steder, hvis deres interesser ikke bliver tilgodeset.

Kl. 13.45

Jeg synes, det her er helt uacceptabelt, og jeg håber, at statsministeren vil give en melding om, at det er fuldstændig hundrede procent sikkert, at det direktiv ikke bliver gennemført, og at statsministeren allerede har meddelt nede i EU, at det kan de godt glemme.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det kan hr. Søren Søndergaard godt glemme alt om. Danmark har faktisk presset på for at få det direktiv.

Nu er det jo altså kun et forslag, og det er ikke færdigforhandlet endnu, og der er også ting, vi skal have set på, før det kan vedtages, men Kommissionen er altså kommet med et direktivforslag, som gør det nemmere for servicevirksomheder at kunne arbejde i andre lande. Det har vi fra dansk side en helt afgørende interesse i, for vi har en god, stor og stærk servicesektor, som kan få fordel af nemmere at kunne operere i andre lande.

De der konklusioner, som hr. Søren Søndergaard prøver at lægge ind i begrundelsen for sit spørgsmål, står fuldstændig for hr. Søren Søndergaards regning, dem kan jeg ikke hverken bekræfte eller underskrive.

Vi har jo haft lejlighed til at diskutere det her tidligere, og der havde jeg også lejlighed til at sige, og nu gentager jeg det, at det er sådan, at det såkaldte udstationeringsdirektiv under alle omstændigheder går forud for tjenesteydelsesdirektivet, og det betyder, at udenlandske virksomheder, som vil arbejde i Danmark, bliver sidestillet med danske virksomheder, når de udstationerer deres ansatte i Danmark. Det gælder på områder med lovgivning som eksempelvis arbejds-